

Nr 324.

Av herr **Pålsson**, i anledning av Kungl. Maj:ts förslag till kommunalskattelag.

Förslaget till kommunal skattelag (propositionen nr 213) upptager i Allmänna Bestämmelser, kap. 1, § 2, stadgande rörande de repartitionstal, varmed de olika skatteobjekten skola bilda underlag för dels fastighetsskatt, dels kommunal inkomstskatt. Paragrafen ifråga lyder:

§ 2.

»Allmän kommunalskatt är dels fastighetsskatt, dels kommunal inkomstskatt.

Såsom underlag för *fastighetsskatt* påföres skatteskyldig:

för jordbruksfastighet: sex skatteören för varje etthundra kronor av fastighetens jordbruksvärde, fem skatteören för varje etthundra kronor av fastighetens tomt- och industrivärde samt fyra skatteören för varje etthundra kronor av fastighetens skogsvärde.

för annan fastighet: fem skatteören för varje etthundra kronor av fastighetens taxeringsvärde.

Såsom underlag för kommunal inkomstskatt påföres skattskyldig:

ett skatteöre för varje krona beskattningsbar inkomst.

Etthundra skatteören bilda en skattekrona.»

Bestämmelsen, att varje jordbruksfastighet skall påföras sex skatteören för varje etthundra kronor av dess jordbruksvärde, utgör, som bekant, den mest omstridda delen av kommunalskattereformen. Det var på detta stadgande det i fjol framlagda reformförslaget föll. Och alltjämt synas meningarna på den punkten vara starkt delade. I den i år framlagda propositionen åberopas sålunda härutinnan företagna utredningar såsom bevis på, att den av Kungl. Maj:t såväl i år som i fjol intagna ståndpunkten måste anses starkt motiverad. Å andra sidan framhålla motionärer från såväl högern som bondeförbundet, att fem skatteören för varje hundratal kronor av jordbruksfastighets jordbruksvärde synes vara ett skäligt och antagligt skattetal.

Enligt undertecknads mening torde någon trygghet för att det i propositionen föreslagna repartitionstalet låter sig genomföras nu icke kunna vinnas. Socialdemokrater i ledande ställning i riksdagen hava, sedan propositionen

framlagts, i tal och skrift förklarat, att det socialdemokratiska partiet komme att utnyttja varje möjlighet, som erbjöde sig, för att söka fälla hela kommunalskatteförslaget. Endast om varje utsikt därtill vore utesluten, skulle detta parti i sista hand söka erhålla en utslagsgivande ställning i striden om repartitions-talet.

Av vad som samtidigt från de här ovan nämnda motionärernas sida och i övrigt anförts framgår emellertid tillika, att, därest regeringen och dess närmaste meningsfränder orubbligt hålla på sitt förslag, detta komme att möta motstånd från åtminstone vissa, sannolikt i slutloppet avgörande grupper ur motionärernas läger. En sådan behandling av ärendet komme också med största visshet att utmynna i att, efter det dessa motståndare fått låsa fast sig på en avslagslinje, socialdemokraterna, oberoende av vilken ställning de dittills intagit till regeringspropositionen, komme att ävenledes rösta för avslag. Härigenom komme förslaget att ånyo falla, trots att en majoritet inom riksdagen faktiskt torde förefinnas för ett positivt beslut i kommunalskattefrågan.

Under dessa förhållanden synes det undertecknad vara helt naturligt samt fullt motiverat och lämpligt, att anhängarne av en omedelbart genomförd skatte-reform ena sig, och detta helst redan inom särskilda utskottet, om ett ståndpunkttagande rörande repartitionstalet. Därvid anmäler sig bestämmelsen om 5 1/2 skatteöre för varje etthundra kronor av jordbruksfastighets jordbruksvärde såsom ganska självfallen. Längre kunna enligt min mening i varje fall anhängarne till regeringsförslaget icke gå efter den i år förebragta utredningen. Kräves en större eftergift, måste förvisso förslaget falla. Men med den jämkningen synas förespråkarna för ett lägre repartitionstal för jordbruksfastighet kunna låta sig nöja, eljes riskera de otvivelaktigt reformen i dess helhet.

Då alltså en allmän anslutning av reformens vänner till ovan angivna linje synes öppna den enda, säkert framkomliga vägen till frågans lösning vid årets riksdag, får jag hemställa,

att riksdagen måtte bifalla Kungl. Maj:ts proposition nr 213 med den jämkning rörande antalet skatteören för varje etthundrakronor av jordbruksfastighets jordbruksvärde, som ovan angivits.

Eventuellt erforderliga följdändringar av ett bifall till motionen torde utarbetas av särskilda utskottet.

Stockholm den 12 april 1928.

Jöns Pålsson.